

TAJNÝ ROZKAZ
MINISTRA VNITRA

Ročník 1956

V Praze dne 18. ledna 1956

Číslo 4

O B S A H : 4. Práce VKR-PB při zabránění velezrady příslušníků vojsk Pohraniční stráže za rok 1955.

*Viz též TR 154/55 Vyřázen podle MMV č. 16/62
 4. 2/4.62
 handst.*

Práce VKR-PB při zabránění velezrady příslušníků vojsk Pohraniční stráže za rok 1955.

V příloze je připojena orientační zpráva "Práce VKR-PB při zabránění velezrady příslušníků vojsk Pohraniční stráže za rok 1955".

N a ř i z u j i náčelníkům všech složek vojenské kontrarozvědky v Pohraniční stráži a jejich zástupcům, aby

- 1/ se osobně a do hloubky zabývali rozpracováním každého případu vedeného ve složkách VKR-PS s tematikou "velezrada", a
- 2/ připojenou orientační zprávu proškolili se všemi operativními pracovníky VKR v Pohraniční stráži a tohoto školení využili k zlepšení agenturně operativní práce. Při proškolení musí se vycházet z konkrétní operativní situace v jednotlivých brigádách Pohraniční stráže.

Agenturně operativní práce složek vojenské kontrarozvědky v Pohraniční stráži musí být organizována tak, aby v jednotkách Pohraniční stráže napříště nedocházelo ke zběhnutí nebo i pokusům ke zběhnutí. Správně organizovaná a prováděná agenturní práce musí těmto hanebným případům zrady vlasti zabránit.

Minister vnitra
 Rudolf B a r á k v.r.

Obdrží : ministr vnitra
 náměstek ministra vnitra
 náčelník VI. správy MV
 náčelník HS-PS a náčelníci PS brigád.

Tento výtisk rozkazu ministra vnitra s originálem porovnal a za správnost vyhotovení odpovídá:

por. J. Škarny

Příloha k čl. 4 TRMV č. 4/1956O r i e n t a č n í z p r á v a

Práce VKR-PB při zabraňování velezrady příslušníků vojsk
Pohraniční stráže za rok 1955

Komunistická strana a vláda naší vlasti uložily Pohraniční stráž MV čestnou povinnost - bděle střežit státní hranici ČSR. Podle rozkazu s. ministra vnitra se k Pohraniční stráž vybirají nejlepší branci : politicky spolehliví občané z řad dělníků, rolníků a pracující inteligence, kteří jsou schopni čestně plnit uložené jim povinnosti.

Agentura imperialistických rozvědek a kontrarevoluční živly uvnitř země se snaží proniknout do vojsk Pohraniční stráže, aby mohly provádět svou zločinnou činnost. Navazují styky s méně pevnými příslušníky Pohraniční stráže, snaží se je získávat k provedení velezrady, k poskytnutí pomoci při přechodu státní hranice a k jiné nepřátelské činnosti.

Tak na př.: Občan BAUER, který emigroval do Rakouska, nejednou psal dopisy příslušníku jedné pohraniční brigády "D", ve kterých ho nabádal k provedení velezrady.

V prostoru 3. pohraniční brigády MV občanka M., která je rozpracována OO-MV pro podezření z velezrady, navázala rozsáhlé styky s příslušníky jedné roty pohraniční brigády. M. opíjela při návštěvách ve svém bytě příslušníky základní služby a získávala příslušníka L. jednak k velezradě, jednak k tomu, aby jí pomohl uprchnout za hranice.

Uvedené případy nejsou jediné.

V ojedinělých případech se nepřátelským živlům, které pronikly do Pohraniční stráže, podaří uskutečnit zločinné záměry - provést velezradu.

Velezrada spáchaná příslušníky Pohraniční stráže je nejtěžším zločinem. Způsobuje škodu na obranyschopnosti naší vlasti. Zabránit případům velezrady, páchaným - i když v ojedinělých případech - příslušníky Pohraniční stráže, je jedním ze základních úkolů oddělení vojenské kontrarozvědky brigád Pohraniční stráže.

V roce 1955 dosáhla oddělení VKR pohraničních brigád určité dobré výsledky při zabraňování případům velezrady.

Při porovnání s minulými lety, oddělení VKR ve většině brigád PS zlepšila svoji práci s agenturou v jednotkách I.sledu. V důsledku toho podařilo se včas odhalit osoby, které měly úmysl spáchat velezradu. K těmto osobám byla provedena profylaktická opatření /OVKR 3., 5., 9., 10. a jiných brigád PS/.

V důsledku správného agenturního rozpracování příslušníků PS, odvolaných z I.sledu pro zrádcovské úmysly, bylo včas odhaleno přípravné jednání k velezradě a vinníci byli odsouzeni vojenskými soudy /příslušník 19. PB-MV ŠOPÁK, příslušník 3.PB-MV HAAS, příslušník 5.PB-MV METELA/.

Příkladem dobré práce OVKR při včasném zjištění a odhalení přípravy k velezradě je případ vojína METELY, příslušníka 5.PB-MV.

Vojín METELA byl povolán k Pohraniční strážní v listopadu 1954 a byl zařazen do výcvikového střediska 5.PB-MV v Aši. V lednu 1955 OVKR získalo poznatek, že METELA napsal svému příteli do Brna dopisy, ve kterých naznačoval úmysl uprchnout do zahraničí, jakmile se dostane na jednotku I.sledu. Tyto poznatky byly získány od jiného příslušníka PS F., kterému je sdělila jeho manželka při návštěvě u jednotky. Na základě těchto poznatků byl METELA z výcvikového střediska zařazen k záložnímu praporu brigády. Vojín F., který byl krajanem METELY, byl prověřen a vyslechnut. Po výslechu byl F.získán ke spolupráci pro rozpracování METELY a a přemístěn k záložnímu praporu, ve kterém METELA sloužil. Správnou instruktáží nově získaného spolupracovníka a promyšleným ukolováním získal rychle důvěru METELY. Spolupracovník získal korespondenci objektu s přítelem z Brna, se kterým se společně připravoval spáchat velezradu.

Pro uskutečnění svých zločinných záměrů METELA snažil se dostat na I.sled k ostraze státní hranice. Prověrkou METELY v místě bydliště bylo zjištěno, že již v době, kdy pracoval na závodě v Brně, měl úmysl společně se svým přítelem HLADÝM spáchat velezradu. V průběhu šetření byla zločinná činnost k přípravě velezrady METELY potvrzena. Při vyšetřování plně svou zločinnou činnost doznal.

Na druhé straně je dosud v práci oddělení VKR pohraničních brigád, zejména v případech zabránění velezradě příslušníků Pohraniční stráže, ještě mnoho závažných nedostatků. Jedině tak je možné vysvětlit skutečnost, že v roce 1955 spáchalo velezradu 5 příslušníků Pohraniční stráže, a to :

ve 12.PB-MV Planá	- 3 osoby,
v 10.PB-MV Volary	- 1 osoba a
ve 4.PB-MV Znojmo	- 1 osoba.

Z rozboru těchto případů velezrady příslušníků Pohraniční stráže je jasné zřejmé, že kdyby OVKR 12., 10. a 4. PB-MV včas provedla potřebná opatření, bylo by velezradám zabráněno. Toto potvrzují tyto příklady :

V dubnu 1955 spáchal velezradu voják FOJTÍK, příslušník 12. PB-MV. Již dlouho před tím FOJTÍK v rozhovorech s příslušníky roty, t. j. i s agenturou VKR, vyjadřoval své zrádcovské umysly. O zrádcovských umyslech agentura oddělení VKR nic nehlásila. Avšak po velitelské linii se o těchto skutečnostech OVFR brigády dovědělo. Bývalý náčelník OVFR 12. PB-MV kapitán HURT a bývalý referent OVFR podporučík KOŘÍNEK neučinili žádných opatření, i když takové poznatky získali, aby zabránili FOJTÍKOVÍ spáchat velezradu a naopak doporučili veliteli praporek, aby FOJTÍKA z jednotky I. sledu neodvolával. Tím bylo umožněno FOJTÍKOVÍ, jako členu pohraniční hlídky, zavraždit velitele hlídky a uprchnout do západního Německa. Je třeba poznamenat, že bývalý referent OVFR KOŘÍNEK při "prověrce" poznatků o zrádcovských umyslech FOJTÍKA, získaných od velitelství, neprovedl ani schůzky s agenturou na rotě a omezil se na povrchní rozhovory s příslušníky, kteří společně s FOJTÍKEM bydleli na jedné světnici, neprovedl prověrku FOJTÍKA v místě bydliště, ani na jeho bývalém pracovišti. V důsledku nečinnosti referenta nebyl včas nepřátelský postoj FOJTÍKA k lidově demokratickému státnímu zřízení odhalen a nebylo zabráněno spáchání velezrady. Bývalý náčelník OVFR kapitán HURT ani nehlásil poznatky o zrádcovských umyslech FOJTÍKA, získané od velitelství, na HSVKR.

V březnu 1955 spáchal velezradu voják HEGLAS, příslušník 4. PB-MV, který byl zadržen v bývalé sovětské okupační zóně Rakouska a předán orgánům VKR-MV ČSR. V průběhu vyšetřování tohoto případu bylo zjištěno, že HEGLAS byl náboženským fanatikem, v jednotce se choval uzavřeně a stranil se kolektivu. V důsledku svého náboženského fanatismu se HEGLAS stavěl nepřátelsky k politice KSČ a vlády. HEGLAS psal domů dopisy, ve kterých přímo vyjadřoval umysl uprchnout za hranice. Pro špatnou práci referenta OVFR nadporučíka NAKLADALA s agenturou, nemělo oddělení VKR žádných poznatků o nepřátelských názorech HEGLASE, ani o jeho umyslu spáchat velezradu.

V listopadu 1955 spáchal velezradu voják JÁZA, příslušník 12. PB-MV. V průběhu vyšetřování voj. JÁZY bylo zjištěno, že JÁZA jako ženatý udržoval intimní styky s jinou ženou, kterou přivádil do jiného stavu. Těsně před spácháním velezrady jako člen hlídky pátil dopisy a jiné osobní papíry. V den, kdy spáchal velezradu, JÁZA odhazuje na hlídku, obléká si novou uniformu, což nikdy číve neučinil. Tyto skutečnosti byly známy mnoha příslušníkům PS a též agentuře vojenské kontrarozvědky. Agentura však žádné poznatky na JÁZU oddělení VKR nehlásila. Služba k ostraze státní hranice byla slabě organizována, kontrola služby hlídek se strany důstojníků rot,

praporu a brigády se málokdy prováděla. Toto JÁZOVÍ ulehčilo provedení jeho zločinných záměrů. OVKR brigády neprovádělo přes velitelství opatření k zavedení pořádku v jednotce.

Výše uvedené příklady jasně svědčí o tom, že mnozí operativní pracovníci OVKR pohraničních brigád věnují malou pozornost práci s agenturou, zvláště v jednotkách I.sledu, nepěstují u agentury návyky potřebné k odhalování jednotlivých příslušníků, kteří se připravují ke spáchání velezrady.

Jak je možné, že v roce 1955 nebylo zabráněno velezradě 5 příslušníků Pohraniční stráže, ačkoliv k tomu byly předpoklady? Bylo to proto, že operativní pracovníci OVKR 4., 10. a 12. pohraniční brigády nenaučili agenturu včas rozeznávat nepřátelské živly a jejich přípravu k velezradě a tyto urychleně hlásit vojenské kontrarozvědce, nebo prostřednictvím velitelství jednotek činit opatření k zabránění velezradě.

Zrádce FOJTÍK otevřeně vyjadřoval své zločinné úmysly, avšak ztráta politické bdělosti a nečinnost bývalého náčelníka 12. PB-MV kapitána HURTA a referenta KORÍNKA daly FOJTÍKOVÍ možnost uprchnout do zahraničí.

Zrádci HEGLAS /4.PB-MV/, JÁZA a STANĚK /12.PB-MV/, ŘEZÁČ /10. PB-MV/ se chovali v jednotkách tak, že dobře vychovaná a bdělá agentura jim musela věnovat pozornost a včas hlásit na OVKR jejich činnost, nasvědčující na přípravu k velezradě.

Nepřátelské a morálně rozložené živly se při přípravě k velezradě snaží formou opatrných rozhovorů mezi příslušníky jednotky dovědět o životních podmínkách v zahraničí. Zajímají se o osud vlastizrádců dříve uprchlých a zajímají se o to, jakým způsobem překonali ženižně technická zařízení na hranici nepřátelští agenti /STANĚK, JÁZA, ŘEZÁČ/.

V některých případech, ve snaze zakrýt své zločinné úmysly, se nepřátelské živly vyhýbají rozhovorům s příslušníky jednotky, straní se kolektivů a snaží se dostat na státní hranici /HEGLAS, ŠIMANOVSKÝ/. V mnoha případech se příprava k velezradě odráží přímo v činech, jako : prudká reakce na obdržení dopis /změna nálady, chování atd./, ničení korespondence, deníků, fotografií, změna všední ústroje za vycházkovou při přípravě na hlídku ke státní hranici atd. /BARTOŠ, JÁZA, ŘEZÁČ a jiní/.

Není možné podat vyčerpávající seznam činů, jejichž základě by bylo možno odhalit přípravu nepřítele, který pronikl do Pohraniční stráže, k velezradě, protože každý z nich se uchyluje k jiným prostředkům a lstím, aby uskutečnil svůj zločinný záměr.

Proto musí být agentura vychována tak, aby mohla včas odhalit osoby podezřelé z velezrady podle chování, nálady, činů a jiných příznaků a včas své poznatky hlásit oddělení vojenské kontrarozvědky, ať nepřátelské živly maskují svůj trestný úmysl jak chtějí.

Kontrola práce řady oddělení VKR pohraničních brigád ukazuje, že v organizaci agenturního aparátu v jednotkách I. sledu a v práci s ním jsou vážné nedostatky. Na mnohých rotách I. sledu /v 5., 7., 9. a 12. brigádě PS/ je nedostatečné množství agentury mezi příslušníky, kteří přímo střeží státní hranici. Tento stav sťažuje odhalení nepřátelských elementů v jednotkách, neumožňuje včas odhalit vážné nedostatky ve službě, což nepřátelským elementům usnadňuje zběhnutí do zahraničí. Na mnohých rotách nejsou vybudovány residency a podmínky pro práci s agenturou. Práce s agenturou v těchto jednotkách zpravidla spočívá v krátkodobých schůzkách /3 - 5 minut/, čímž je vyloučena možnost agenturu důkladně vychovávat v kontrarozvědném směru.

Mnozí operativní pracovníci OVKR brigád se málo zabývají studiem operativní situace jednotek I. sledu, neodhalují osoby, na které je nutno zaměřovat agenturu /pocházející z třídně nepřátelského prostředí vyjadřující nepřátelské nálady, morálně rozložené, mající špatný poměr ke službě v Pohraniční stráž, ke kolektivu, vyjadřující nespokojenost s těžkou službou u PS atd./ . Místo toho agenturní cestou všeobecně a povrchně prošetřující všechny příslušníky I. sledu, shromažďují na ně charakteristiky bez jakéhokoliv operativního významu /7., 11., 12., 4. a jiné pohraniční brigády MV/.

Podobná práce objektivně způsobuje vznik nedůvěry mezi příslušníky jednotek. V mnohých případech dává agentura zprávy a uvádí, že příslušník "XY" nemá v úmyslu zběhnout do zahraničí, je politicky spolehlivý /OVKR 7., 12. a jiné PE MV/. V některých případech uvádí informátoři ve zprávách, že v jednotce nejsou osoby, které mají v úmyslu zběhnout do zahraničí /5., 2. a jiné pohraniční brigády MV/. Podobné "zprávy" nemají žádnou operativní cenu a jsou výsledkem špatné výchovy agentury operativními pracovníky oddělení VKR pohraničních brigád.

Tajný rozkaz ministra vnitra č. 154 z 17. 9. 1955 vyžaduje od všech operativních pracovníků oddělení VKR pohraničních brigád usilí o rozhodné zlepšení agenturní práce v jednotkách I. sledu k včasnému odhalení osob, které mají velezradné úmysly. Podle požadavku tohoto rozkazu jsou operativní pracovníci povinni denně rozebírat operativní situaci v jednotkách I. sledu a agenturním zkoumáním prověřovat materiály. Jsou povinni ve spolupráci s veliteli jednotek a se stranickým a mládežnickým aktivem odhalovat osoby, zasluhující operativní pozornost, pečlivě instruovat agenturu na hluboké zkoumání těchto osob a nedopustit všeobecné a povrchní prověřování všech příslušníků I. sledu agenturou.

Při získání signálů podezřelého chování příslušníka, které ukazují na přípravu velezrady, ostražitě, rychle a pečlivě prověřovat tyto signály přes agenturu za pomoci místních složek MV i jinými cestami. Hrozí-li nebezpečí velezrady, je třeba cestou velitelství brigády, odsunout takové příslušníky z jednotek I.sledu. K ocenění takových materiálů nutno přistupovat v každém případě s plnou odpovědností a pečlivostí.

Rozbor případů velezrady příslušníků PS z roku 1953, 1954 a 1955 ukazuje, že ve většině případů byla velezrada uskutečněna nepřátelskými elementy z řad nováčků. To dosvědčují, že i přes zvláštní výběr branců pro Pohraniční stráž, zdejší se nepřátelským elementům do jednotek Pohraniční stráže pronikat.

Proto důležitým úkolem operativních pracovníků OVKR pohraničních brigád je pečlivě zkoumat nováčky ve výcvikových střediscích, odhalovat nepřátelské elementy mezi nimi a tyto v součinnosti s veliteli nepřipustit po ukončení výcvikových středisek na jednotky I.sledu. Proto je nutné využít agenturu z řad důstojníků a poddůstojníků, instruktorů ve výcvikových střediscích, současně však vybírat, vázat a vychovávat agenturu mezi nováčky a nedopouštět se při tom formálnosti a povrchnosti.

Vážným nedostatkem v práci OVKR pohraničních brigád při odhalování velezrady u příslušníků Pohraniční stráže je skutečnost, že příslušníci, stažení z I.sledu pro umysly velezrady, nejsou v záložních jednotkách agenturně zkoumány a jejich materiály se neprověřují. V záložních jednotkách 4., 7., 11., 12. a jiných pohraničních brigád je mnoho příslušníků, stažených z I.sledu na základě materiálů OVKR, avšak ani jeden z nich není aktivně agenturou rozpracováván. Poslední agenturní zprávy o těchto osobách byly získány koncem roku 1954 nebo začátkem roku 1955. K tomu patří tyto agenturní zprávy zpravidla nemají žádný operativní význam.

To svědčí o tom, že mnozí operativní pracovníci a s nimi i náčelníci OVKR některých pohraničních brigád (náčelník OVKR 7. PB-MV kapitán SMRČKA, náčelník OVKR 12. PB-MV kapitán ŠUBRT, býv. náčelník 11. PB-MV nadporučík CARBOL a j./, když dostali zprávy o osobách podezřelých z velezrady, tyto jen odsunuli z I.sledu a tím celou další práci prakticky ukončili.

Tato nesprávná práce poskytuje nepřátelským elementům, staženým z I.sledu, možnost beztrestně pokračovat v přípravách velezrady (býv. rotný MACH/. Na druhé straně jednotliví příslušníci, bezdůvodně stažení z I.sledu, zůstávají v podezření z velezrady dlouhou dobu, neboť jejich materiály se neprověřují.

Agenturně operativní svazky, které jsou u OVKR brigád s tematikou "velezrada" se rozpracovávají pomalu, povrchně a necílevě-děně.

V některých případech v důsledku nepromyšleného a špatného zaměření agentury se agentura a případy dekonspirují :

U OVKR 11.PB-MV je evidenční svazek na vojína D., který byl založen v březnu 1955. Důvodem k založení svazku byly prověrky materiálů D., svědčící o tom, že D. před povoláním do Pohraniční stráže byl členem skupiny mládeže, která měla v umyslu zběhnout do zahraničí. Dále udržoval písemný styk s občanem BAUEREM, který emigroval do zahraničí. V dopise BAUER naváděl D., aby utekl za hranice. Pro rozpracování D. využilo OVKR brigády informátora "STRANSKA" a "HORYMIR". Informátoři, pracující na případě, se vzájemně dekonspirovali, protože zástupce náčelníka OVKR nadporučík DOBIAŠ jim dával nepromyšlené úkoly. V důsledku toho došlo k intimnímu styku "STRANSKA" s objektem, dekonspirovala se před ním a v jiném případě dekonspirovala i dalšího informátora. Podle kontroly všech materiálů případu je vidět, že agentura, pracující na případě, neměla možnost prověřit materiály na D. Agentuře byly dávány úkoly na zjištění chování a nálad objektu. Zároveň je vidět podle materiálů, že OVKR KVS Ostrava má agenta "DANDU", který D. zná již od dětství a let, jejich vzájemný vztah je dobrý, zná jeho styky a dříve o něm dával poznatky. Avšak této skutečnosti nebylo využito kvaktivnímu rozpracování a prověrce materiálů.

OVKR 5.PB-MV rozpracovává pro podezření z velezrady příslušníka V. Svazek byl založen v polovině roku 1955 na základě agenturních poznatků OO-MV Nejdek, že známá agenta OO-MV tomuto vyprávěla o umyslech své přítelkyně uprchnout do zahraničí a že v uskutečnění tohoto umyslu jí pomůže příslušník Pohraniční stráže V., který do zahraničí uprchne společně s ní. Příslušník PS V. sloužil u praporu jako řidič a neměl bezprostřední vztah k ostraze státní hranice. Po přemístění k záložnímu praporu brigády se V. agenturou nerozpracovával. Místo odhalení jeho umyslu spáchat velezradu a místo pečlivé prověrky prvotního materiálu se OVKR zabývalo studiem jeho nálad.

Obdobné případy "rozpracování" se vyskytují i v jiných OVKR brigád Pohraniční stráže. Tato situace je způsobena tím, že v záložních jednotkách OVKR PB nemá kvalifikovanou agenturu. S agenturou v těchto jednotkách operativní pracovníci nepracují systematicky a slabě ji vychovávají v kontrarozvědčném směru.

Tak na př. Při prověrce práce OVKR 7.PB-MV bylo zjištěno, že v záložním praporu brigády je mnoho osob, na které jsou závažné kompromitující materiály, včetně osob. odvelených z I.sledu, při čemž v této jednotce pracuje 6 informátorů, se kterými jsou schůzky prováděny nepravdělně. V důsledku slabé práce s agenturou, pracuje tato špatně.

V záložním praporu 11.PB-MV, kde je mnoho příslušníků s kompromitujícími poznatky, je agentura krajně nedostatečná a k tomu většina ještě nepracuje. Informátoři "JIŘINA" a "HEDA" nepracují od roku 1954, informátoři "VERA" a "HELAŠ" nepracují od května 1955.

Obdobná situace je v záložních praporech většiny pohraničních brigád.

To svědčí o tom, že mnozí operativní pracovníci, včetně některých náčelníků OVKR brigád a jejich zástupců, neplní požadavky rozkazu s. ministra vnitra č.154 ze dne 17.září 1955 o organizaci aktivního agenturního studia osob, odvelených z I.sledu, o včasné odhalování přípravy k velezradě se strany nepřátelských živlů a o zamezení jejich zločinných záměrů.

K zabránění případů velezrady příslušníků Pohraniční stráže a k vyhlazení těchto hanebných zjevů v pohraničních jednotkách je nutno, aby všichni operativní pracovníci pečlivě prostudovali rozkaz ministra vnitra č.154 ze dne 17.9.1955 a pokyny náčelníka HSVKR o boji proti velezradě v Pohraniční strážce a přísně se jimi ve své práci řídili.

Podle rozkazu ministra vnitra a pokynů náčelníka HSVKR pro všechny operativní pracovníky OVKR pohraničních brigád je nutné :

1. Pečlivě každodenně rozebírat operativní situaci v jednotkách I.sledu. Na základě operativní situace vytvářet processchopný agenturní aparát, při čemž hlavní pozornost věnovat výběru a vázání agentury z řad příslušníků, kteří se bezprostředně zučastňují ostražky státní hranice. Oa základu zlepšit výchovu agentury. Agentuře dávat konkrétní úkoly, zaměřené na hluboké prostudování osob, vyžadujících operativní pozornost. Nedopustit všeobecné agenturní "studium" všech příslušníků I.sledu. Přestat přijímat charakteristiky příslušníků jednotky, pokud toho nevyžaduje operativní nutnost /studium kandidáta na vázání a j./.. Agentura v I.sledu musí umět nejen včas odhalovat osoby, které mají úmysl spáchat velezradu, ale v krajních případech jim i zabránit v uskutečnění jejich zločinných úmyslů.
2. Příslušníky, kteří na základě své činnosti, případně výroků, jsou podezřelí z velezrady, podle rozkazu ministra vnitra č.154 ze dne 17.9.1955, prostřednictvím velitelství brigád, jsou-li k tomu vážné důvody, odvolávat z jednotek I.sledu a zarazovat k záložním jednotkám. Nedopustit odvolání příslušníků z I.sledu bez dostatečných důvodů. Odvolání příslušníků z I.sledu provádět s ohledem na nutnost jejich dalšího rozpracování, přemísťovat je i takovým jednotkám, kde může být rychleji a hlouběji organizováno jejich agenturní rozpracování.

3. V záložních jednotkách provádět každodenní hloubkové agenturní studium příslušníků odvolaných z I.sledu pro podezření z úmyslu velezrady, pečlivě prověřovat materiály, na základě kterých byli odvoláni z ostrahy státní hranice. Prověrku materiálů provádět v první řadě přes agenturu, přes jiné orgány MV a též jinými způsoby. Pro hloubkové studium příslušníků odvolaných z I.sledu mít v záložních jednotkách kvalifikovanou agenturu. Při odhalení aktivní přípravy jednotlivých příslušníků k velezradě činit opatření k zamezení jejich zločinných záměrů.
4. Rozhodným způsobem aktivisovat rozpracování objektů evidenčně podchycených pro podezření z velezrady. Náčelníci OVKR pohraničních brigád a jejich zástupci osobně musí vzít pod kontrolu rozpracování případů s tematikou "velezrada" a poskytovat k nim účinnou a systematickou praktickou pomoc.
5. Agenturní a oficiální cestou pečlivě studovat nováčky v době, kdy jsou ve výcvikových střediscích. Provádět výběr, vázání a výchovu agentury z řad nováčků, aby byla schopná plnit úkoly VKR, týkající se zabránění velezradě příslušníků Pohraniční stráže v době jejich služby v I.sledu. Nováčky, na které jsou kompromitující materiály, prostřednictvím velitelství nepřipustit na I.sled. V každém jednotlivém případě pečlivě přistupovat k vyhodnocení získaných materiálů.
6. Všechny signály o úmyslech příslušníků Pohraniční stráže spáchat velezradu okamžitě hlásit na IV. odboru HS-VKR.

Náčelník VI. správy MV
v zast.
podplukovník Fr. Č a t u l í k v.r.